

kammersystem, gennem en Rigsdag valgt ved lige og almindelig Valgret, hvor ogsaa Ungdommen kommer med, hvor Vælgerbefolkningens Suverænetet giver sig til Kende gennem det Ting, Folket har valgt, hvor der intet gives ved Siden af og intet ovenover, og hvor der ikke er Plads for uansvarlige Indflydelser. Vi maa derfor forbeholde os til anden Behandling at stille Forslag i Overensstemmelse dermed. Fordi Højre og Venstre fik Flertal ved sidste Valg paa et ganske uklart Grundlag, under en Valgkamp, der nu viser sig at have været et eneste stort Bluff, et eneste Forsøg paa at føre Befolkningen bag Lyset, fordi de derved har faaet et Flertal, der forhaabentlig bliver af en meget kortvarig Art, giver vi selvfølgelig ikke Afkald paa at føre vore forfatningsmæssige Tanker videre frem til ny Drøftelse mellem Vælgerne, til ny Mulighed for Tilslutning fra et Flertal. Vi giver heller ikke Afkald paa fra denne Talerstol at føre disse Forfatningstanker frem paa ny, og vi agter at gøre det i positiv Lovsform ved Sagens anden Behandling, saa kan de Herrer stille sig dertil, som de vil, jeg har den urokkelige Tro, at disse Forfatningstanker vil leve deres Liv videre og vokse sig stadig stærkere, indtil de endelig sejrer med Tilslutning fra Folkets Flertal.

Hvis Landstinget efter Grundlovsændringen i 1915 havde holdt sig ganske roligt og stille, ført en tilbagetrukken Tilværelse, væsentligt indskrænket sig til at læse Korrektur paa Folketingets Love, saaledes som det ogsaa var Hørups Mening, at Landstinget skulde gøre, indskrænket sig til at fremføre et og andet sagligt, der kunde have sin Betydning, og som vi sagligt kunde overveje, og ikke havde anmasset sig den Rolle at gribe aktivt ind i den parlamentariske Udvikling, i selve Regeringen her i Landet, vilde det ikke have været saa brændende, saa aktuelt at gaa til en saa afgørende Forfatningsforandring som den, vi ønsker. Og det samme gælder efter min Mening om Kongemagten.

Hvis Kongedømmet havde holdt sig ganske roligt og stille, saaledes som det altid har været den parlamentariske Opfattelses Mening, vilde heller ikke det Spørgsmaal, hvorvidt Kongedømmet er en heldig eller uheldig Institution, hvorvidt man burde søge at gaa til en Forandring, have været saa stærkt aktuelt, være blevet saa brændende, som det nu er blevet, efter at vi har set, at Kongemagten er blevet brugt af uansvarlige Indflydelser paa den Maade, som det skete i Dagene den 27., 28.

og 29. Marts. Men nu kan vi fra vor Side ikke skride til en Grundlovsforandring uden at gøre et alvorligt Forsøg paa ogsaa at faa denne Institution afskaffet. Vi forbeholder os derfor til anden Behandling at stille Forslag i Overensstemmelse med det Standpunkt, som er vort gamle Program, som vi gik til Valg paa, og som alle vi Socialdemokrater her er valgte paa. Hvis Kongedømmet, som sagt, havde holdt sig ganske stille, ikke aktivt indgribende, vilde det vel ikke have været saa presserende at sætte al Kraft ind paa dette Punkt af vort Program, men nu er det blevet en Nødvendighed for os at rejse dette Spørgsmaal. Hvis vi tillader, at Paavirkning af Kongemagtens tilfældige øjeblikkelige Indehaver eller Luner hos denne tilfældige øjeblikkelige Indehaver kan gribe skæbnesvangert ind i dansk Politik, i den rolige parlamentariske Udvikling og derved medføre de Resultater, vi nu har set, ogsaa maaske en Mængde social Uro, der aldrig vilde have fundet Sted uden denne Indgriben i Dagene den 27., 28. og 29. Marts — det, som Hr. Jensen-Sønderup stod og ankede over —, undergraves ogsaa vor hele fremtidige Udvikling. Derfor vil vi ikke have noget Medansvar, derfor maa vi stille dette Punkt paa vort Program frem og forsøge paa at føre det ud i Livet. Nu er det nemlig blevet nødvendigt, nu har selve Livet vist, at det er nødvendigt.

Det tredje og vigtige Punkt, jeg lige før rørte ved, er: Kravet om Valgret for Ungdommen. Hr. Jensen-Sønderup lod ikke til at mene, at det er noget populært Krav. 300 000 socialdemokratiske Vælgere sluttede sig dog dertil, og de kan blive flere ved næste Valg. Vi var ved det sidste Valg betydeligt flere end for 2 Aar siden, og vi gik i de 2 Aar 40 000 Stemmer frem, og vi kan gaa endnu mere frem ved næste Valg. Vi har gjort det paa Programmet om Valgret for Ungdommen fra 21 Aars Alderen, fra den europæiske Myndighedsalder. Ungdommen bliver man jo ikke fri for ved at nægte den politisk Valgret, den findes i det levende Liv og ogsaa i det økonomiske Liv. De unge er med i Fagforeningerne, der gør de deres Indflydelse gældende, der har de Valgret, de stemmer der om Strejker, de stemmer der med i vigtige Forhandlinger. Vil man sige til disse unge, at de skal holde sig paa de parlamentariske Veje, er det kun konsekvent at føje dertil: saa giver vi jer ogsaa Mulighed for at være med i det parlamentariske Liv. Dem, der er saaledes stillede, at de kan tale med